

גינם משתלמים דמיהחכירה, לפי מחי רחן שלחין וגידול-פלהבעל, באופן יח" ס' לשיעור השינוי."

בדיקה שערכתי מנציבות-המים העתה כי "שקמים, חווה הקל" אית" קיבלה כמויות מים כפולות מכפי שנקבע בהסכם-החכירה.

בשנת 1977/76 קיבלה חוות שקמים הקצבות-מים כך:

- 485 אלף מ"ק הקצבה קבועה;
- 54 אלף מ"ק תוספת חד-פעמית להרוויית כותנה;
- 94 אלף מ"ק הקצאה גמישה;
- 180 אלף מ"ק הקצאה גמישה ספ" ציפית;
- 66 אלף מ"ק תוספת בגין עצירת גשמים.
- סך הכל: 879 אלף מ"ק, כימעט פיישניים מן ההקצבה הנקובה בחוזה-החכירה.

בשנת 1978/1977, היינו השנה, קיבלה החווה הקצבות-מים כך:

- 485 אלף מ"ק הקצבה קבועה;
- 97 אלף מ"ק תוספת הקצאת-מים גמישה;
- 180 אלף מ"ק תוספת הקצאת-מים גמישה לחיטה.
- תיתכן עוד תוספת על עצירת גש" מים, אם תהיה.

סדרה-כה, מה שתקבל החווה בוודאות הוא 762 אלף מ"ק — 277 אלף מ"ק מעד למוכסה הי מופיעה בחוזה.

תוספות אלה לחווה, השייכת לשני אנ" שים בלבד, נראית מוזרה.

לשם השוואה: ליד החווה מצוי קיבוץ שבו יותר מ-1000 נפש —

חווה "שקמים" אריאל שרון ואשתו לילי עם בנם גילעד, על רקע שיטחי הי חווה המשתרעים על 3500 דונם בקירוב. שרון קנה למעשה שתי חווה

חווה של אוון שבמושב גילת, שהרי הנאמנות לעקרונות עמדת אצלו מעל להחזרת טובות למי שעזר לו.

חברות: האחת, חווה שעסקה בגידול צאן הקרוייה מפעלי צאן ישראלים והשנייה חווה חקלאית, והפך אותן לעסק חקלאי משגשג תודות להקצבות מים חריגות שקיבל מנציבות המים.

שר את החכרת החווה מידי אריאל שרון לאחר, כפי שעליו לעשות לפי מסקנות רעדת-אשר שאותן התחייב לקבל. בינ" תיים מתקשה שרון למצוא חוכר, והוא לוחץ על ידו איש גדרה, פיליפ הרשי ברג, כי יקבל מידו את החכירה.

כך עומד שרון לפני שתי בעיות של חזו"ח-חכירה:

● האחת: הפרת החוזה שלו עם הי מינהל, העשויה לגרור את התערבות הי יועץ-המישפטי-לממשלה, שאינו אוהב כי גוף הכפוף לאישיות יהיה החוקר והפוסק לגבי חשש של הפרת חוק מצד האישיות.

על כך, על אחת כמה וכמה איש ציבור, ועוד שר בממשלה, הייב בכך. למינהל אין כל דרך להוודע על שינוי החוזה, שכן אינו מקבל דיווח מנציבות-המים על השינויים במיכסות המים.

המעשה שעשה שרון יכול להביא לביי טול חוזה-החכירה שלו. סעיף י"א של התיקון לחוזה קובע כי "כל עבירה מצד החוכרת על תנאי מתנאי חוזה זה תקנה לקרן את הוכחת לתביעת פיצוי ו/או ביי טול זכות-החכירה, ללא כל צורך בהתרי אית". כיוון שרון הגדיל את שטח הי

"לא הודיעו לי"

בר אחד היה ברור לי מייד: אין ספק כי בכמויות-המים הנוספות מעד בד שרון יותר מ-1000 דונם שלחין. בד" קת בשטח הראתה כי שטח השלחין שר מעבד שרון, בהשקיה קבועה או זמנית, מגיע ל-2200 דונם. כיוון שכך, עליו לשלם דמיהחכירה לא לפי 1000 דונם של חין, שעליהם גובה המינהל כיום 73 לירות לדונם, ולא לפי 2500 דונם בעל, שעליו הם גובה המינהל כיום בערך 3.5-4 ל"י רית לדונם.

על שרון לשלם למינהל לפי 2200 דונם שלחין לפחות, מחיר הגבוה בכ"י 100 אלף לירות לשנה. (החווה מעבדת כיום גידולי שלחין כי דלהלן: 300 דונם פרדס מגיב, 1200 דו" גם כותנה, 500 דונם מלונים ואבטיחים ו-200 דונם גידולים מעורבים.)

אריאל שרון, שנשאל עליידי, טען כי נכון שהוא מעבד יותר שלחין ממה שר נכתב בחוזה, אולם מיכסות-המים הקבו" עה של 485 אלף מ"ק לא השתנתה. הי מינהל, לדבריו, גובה רק לפי מיכסת הי מים הקבועה ולא לפי התוספות עליה.

אמר שרון: "אני משלם בדיוק לפי מה שהמינהל מודיע לשלם, כמו כל חוכר אחר. מעולם לא פניתי למינהל בבקשה להפחתה של דמיהחכירה. אחת לשנה מגיע אלי מיכתב של המינהל על תשלום דמיהחכירה ואני משלם, כמו את שאר הי התחייבויות הכספיות האחרות שלי. זהו נושא של המינהל. אם המינהל יקבע שעלי לשלם יותר, אשלם יותר. כל גיסיון להי ציג זאת כאילו אני משלם מה שעלי לשלם, כאילו אני עושה פעולה שאינני בסדר בה, אינו נכון."

אך מה לעשות, ובדיקה האומר שעליו לתוב שרון אינה מאשרת את דבריו?

מינהל-מקרקעי-ישראל הורה, ברגע שר נודע לו על הגדלת שטח השלחין אצל שרון, לגבות את המגיע כתוצאה מכך. שרון המינהל התומים על חוזה, ובו נק" בע שטח השלחין כ-1000 דונם, ונקבע גם כי שינוי בשטח השלחין גרר שינוי ב" גובה התשלומים.

מכאן שעל שרון היה, כצד כי חוזה, הן מבחינת תופי-לב והן לפי חוק החוזים, להודיע למינהל על השינוי בשיטחי השלחין שלו. אי הודעתו הביאה להגדלת רווחיו. אם אדם פשוט היה צריך להודיע

החוכר החקלאי פיליפ הרשברג מגדרה, ידיד ותיק של בני הזוג שרון, המנהל עתה עם אריק משאזמתו לחכירת החווה הענקית ממנו.

דורות. הקיבוץ מקבל לכך צרכיו — שתייה, רחצה, נוי והשקיה גידול-חקלאות, מיכסה קבועה של 1.6 מיליון מ"ק.

קיבוץ זה, כשאר המשקים, מקבל תוס" פת להשקיה-חיטה בחורף. לדורות יש 7000 דונם חיטה, והוא קיבל תוספת של 230 אלף מ"ק. אריאל שרון קיבל 180 אלף מ"ק לחיטה, כאשר שטח חוותו כולה פחות ממחצית שטח גידול החיטה של דורות חבורו, על כן, כי לא על כל אדמתו זרע חיטה.

שרון קיבל גם תוספת שאף משק אחד לא קיבל, התוספת "להקצאה גמישה מיר חדת". נוסף לחיטה, גם התוספת שאר רים מקבלים, הקרויה "גמישה", אינה יותר מ-20% מן המיכסה השנתית. שרון קיבל תוספת של כימעט 80% מן המיכסה שלו. אפילו את הטובת שרון מי בחינת המים ראויים, כמוכן, לי חקירה נפרדת, אולם אין זו איש מתו אם שרי-החקלאות הקודם, אהי רון אוון, רצה להעשירו והורה לתת לו תוספות אלה.

אין להניח כי עתה ינהג שרון כך לגבי

(ד) כי לפי הסכם מתאריך 13.12.56 (להלן - "החוזה המקורי") אשר עתקו מצורך להסכם הנוכחי (מספר ד') התקשרה הקרן הקיימת לישראל (להלן - "הקרן") עם מפ"צ והתחייבה להחכיר למפ"צ נחלה (חווה חקלאית) לפי התנאים המפורטים בחוזה החכירה שהינו נספח א' לחוזה המקורי בין הקרן למפ"צ, וכי חוזה המקורי חוקן בהסכם בין מינהל פקדוני ישראל (להלן - "המינהל") (ומונה זה יכלול, לפי הנדרש, את המינהל ואח הקרן יחדיו ונכסרד) לפי חוזה מתאריך 10.9.71 בין המינהל בשם הקרן לבין מפ"צ, שהעתקו מצורך להסכם זה (מספר ה') וכן כי זכויות החכירה של מפ"צ לפי החוזה המקורי על היקונו (החוזה המקורי על היקונו יקראו להלן - "החוזה החכירה") חקפים, וכי מפ"צ עמדה בהתחייבויותיה לפי חוזה החכירה ולא עשתה כל פעולה ואינה אחראית לכל סדרל המקנה זכות למינהל לבטל את חוזה החכירה או לברוס לבטלו;

ההסכם זהו סעיף (ד) מכתב-השיעבוד שעליו חתמו שרון ואשתו, כאשר קיבלו החוזה בסך 400 אלף דולר מבנק אקסציינג' ניישנל אוף שיקאגו. ההסכם קובע כי שרון, והחברה שרכש, לא עשו כל פעולה החורגת מהתחייבות כלפי מינהל-מקרקעי-ישראל כפי שנקבעה בחוזה חכירת הקרקע של החוזה. מתחת לחוזה נראות חתימות בראשי-תיבות של אריק שרון ואשתו לילי (בתמונה למטה מצד ימין).

השינה: החכרת החווה שלו, שאם לא יצליח בכך ייאלץ לפרוש מן הממש" לה או למכור את החווה. השאקה היא אם הביקוש לחווה לא יקטן במידה שיהיה עליה לי שלם חכירת אמת למינהל, ואם תקבל גם להבא מיכסת-מים ריאי לית ללא העדפות כלשהן.

יגאל רכיב